

hindrer, at det større Project, som ibetmindste de andre Teknikere have anbefalet — i denne Henseende har jeg ingen Dom, men jeg vil henvise til den Brochure, jeg før omtalte, og til Vandkortet, som de ærede Herrer kunne see i Væsebærelset, — meget godt kan bringes i Forbindelse med nærværende Plan. Jeg haaber altsaa, at denne Forespørgsel vil have bidraget til, at vi ikke forandre den ærede Ministers Anskuelse, men at han gaaer videre og kraftigt tilværks, og at det Spørgsel, der omtrent har virket lige saa stærkt som det Krøhnckeske Fernbaneproject — begge Projecter kunne maaskee udføres, naar Tiden dertil engang kommer — ikke vil forhindre, at vi faae de virkelige Forbedringer, der ikke ere saa store og ikke saa phantastiske. Jeg troer, at det Ord „phantastisk“ ligesaavel kan anvendes paa Beundrere af Kallehøbsstrandsprojectet, som den ærede Forespørger vilde anvende det, maaskee med Rette, paa det Krøhnckeske Project.

L. C. Larsen: Jeg har til forskjellige Tider taget Deel i Behandlingen af de Spørgsmaal, der her ere under Omtale, og er nogenlunde bekendt med dem, men jeg tiltroer mig ikke en saadan Sagkundskab, at jeg skal indlade mig paa, hvad der kunde være rigtigt i denne Sag. Der er kun een Pitring af den ærede Forespørger, som jeg vil opholde mig et Dieblit ved. Han gik ud fra, at Indenrigsministeren fuldstændigt havde Hals og Haand over denne Sag, men dette er Noget, jeg paa ingen Maade kan erkjennde. Denne Sag har været Gjensind for lange Forhandlinger mellem alle vedkommende Autoriteter, og blandt dem ogsaa Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og Kjøbenhavns Communalbestyrelse har i det Væsentlige erklæret sig for Planen, som den er bleven bifaldet, har tilfagt at ville garantere Tilvebringelsen af de Midler, der behøves dertil, har foreløbigt selv forstrakt Havnebæsenet med de Midler, der behøvedes, og har endvidere tilfagt et Bidrag af 300,000 Rb., under den Betingelse, at der blev aabnet et Seiløb til Gasværket. Naar en ministeriel Resolution berøver paa saadanne Forhandlinger og Tilfagn fra en Communalbestyrelse, troer jeg virkelig ikke, at Ministeren kan være berettiget til, om

han ogsaa kunde finde det rigtigt, at forandre Planen og sige: Nu skal der gaaes imod Syd istedetfor imod Nord. Det vilde vist være aldeles nødvendigt, at han, forinden han forandrede de vedtagne Bestemmelser, henvendte sig til dem, der havde lovet Pengene til deres Gjennemførelse, og det vilde dog være en egen Sag, efterat der er arbeidet i 4 Aar, troer jeg, det er, eller maaskee er det i 5, efter en vedtagen Plan, saa at komme og sige: Nu skal det være ganske anderledes. Jeg maa ogsaa minde den ærede Forespørger om, at det aldeles ikke var paa en Erklæring fra de søyndige Medlemmer i Sø- og Handelsretten, at den omtalte Sag strandede. Det vil være det ærede Medlem fuldstændig bekendt, at Sagen strandede paa Ubeblivelsen af Midler til at gennemføre den. Der har albrig været paadviist Midler dertil, og det er da vel ganske rimeligt, at man ikke har villet indlade sig paa denne Plan eller indrette sig efter den. Jeg talter ogsaa den ærede Minister for hans Besvarelse af Forespørgselen; jeg er fuldkommen tilfreds dermed, og hvad navnlig det Sidste angaaer, at den ærede Minister vil sørge for, at der ikke gjøres Noget, som kunde præjudicere de større Arbejder mod Syd, da antager jeg heller ikke, at der nogensinde har været tænkt derpaa; men paa den anden Side mener jeg, at man ikke bør bære sig saaledes ad, at man forhindrer de Arbejder, som Diebliffet kræver, for at berede en Fremtid for en Plan, som der albrig har været og ligesaa lidt i den nærmeste Tid vil være Midler til at udføre. Jeg vil ønske, at den ærede Minister især vil lægge Mærke til, at det er af Vigtighed, at der gives No til at udføre den Plan, som engang er lagt. Det gaaer ikke an, naar en Plan er overbeiet, vedtagen og beregnet paa at bringes til Udførelse i et vist Antal Aar, og man derefter har arbeidet en vis Tid derpaa, saa idelig at gjøre Angreb paa den for at standse den og som Følge deraf forhindre det Gode, den kan føre med sig, for at give Udsigt til noget Bedre, som man dog ikke seer sig istand til at udføre.

Ernst: Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Abler) meente,